

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023/2024-2025/2026
(skrajne daty)

Rok akademicki 2023/2024

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Różnorodność i ewolucja roślin, glonów i grzybów
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych, Instytut Biologii
Kierunek studiów	Biologia
Poziom studiów	I stopień
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 2
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy do wyboru
Język wykładowy	j. polski
Koordinator	dr Mateusz Wolanin
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Mateusz Wolanin, prof. dr hab. Łukasz Łuczaj

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Ćw. terenowe	Liczba pkt. ECTS
2	20			40				10	7

1.2. Sposób realizacji zajęć

- zajęcia w formie tradycyjnej
 zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Wykłady: egzamin

Ćwiczenia: zaliczenie z oceną

Zajęcia terenowe: zaliczenie

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiadomości z zakresu botaniki ogólnej

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Zapoznanie studentów z dawnymi oraz współczesnymi systemami roślin opartymi na filogenezie i nowoczesnych metodach badawczych
C ₂	Zapoznanie studentów ze zmiennością i różnorodnością roślin, glonów i grzybów w rozwoju osobniczym i ewolucyjnym, ich występowaniem, pochodzeniem i znaczeniem
C ₃	Zapoznanie studentów z charakterystyką jednostek taksonomicznych w obrębie roślin niższych i wyższych
C ₄	Zapoznanie studentów z florą i szatą roślinną wybranych regionów geobotanicznych
C ₅	Zapoznanie z zasadami prawidłowego zbioru, metodami konserwacji i oznaczania roślin

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student zna i używa specjalistycznej terminologii z zakresu systematyki roślin	K_Wo1 K_Uo9
EK_02	Student określa i charakteryzuje wybrane grupy taksonomiczne roślin, glonów i grzybów	K_Wo4; K_Wo6 K_Wo9; K_Uo5
EK_03	Student dostrzega i określa zależności pomiędzy typem siedliska a występowaniem charakterystycznych gatunków roślin	K_Uo4 K_Uo6
EK_04	Student określa podobieństwa i różnice występujące u roślin, glonów i grzybów, reprezentujących poszczególne jednostki taksonomiczne	K_Uo5
EK_05	Student rozpoznaje pospolite gatunki roślin naczyniowych i określa ich przynależność do taksonów wyższej rangi, a także systematycznie aktualizuje wiedzę z zakresu taksonomii roślin korzystając z literatury przedmiotu oraz konsultując się ze specjalistami	K_Uo5 K_Ko1
EK_06	Student zna metodykę i zasady organizowania botanicznych prac terenowych; stosuje właściwe techniki zbioru oraz konserwacji roślin przeznaczonych do celów naukowych i rozpowszechniania wiedzy przyrodniczej	K_Uo8 K_Ko3 K_Ko4

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Cele i zadania systematyki roślin; ogólne założenia systemów roślinnych
Procaryota: Bacteriophyta, Cyanophyta, Prochlorophyta – budowa, rozmnażanie, systematyka, biologia, znaczenie.
Eucaryota: glony fotoautotroficzne, mchy – Glaucophyta, Chrysophyta, Haptophyta, Bacillariophyta, Pyrrophyta, Cryptophyta, Chloromonadophyta, Euglenophyta, Chlorophyta, Charophyta, Phaeophyta, Rhodophyta, Anthocerotophyta, Bryophyta – budowa, rozmnażanie, systematyka, biologia, znaczenie, tendencje ewolucyjne.
Eucaryota: rośliny naczyniowe – Psilotophyta, Lycopodiophyta, Equisetophyta, Polypodiophyta, Pinophyta, Gnetophyta, Magnoliophyta – budowa, rozmnażanie, systematyka, biologia, znaczenie, tendencje ewolucyjne.
Eucaryota: grzybopodobne i grzyby – Oomycota, Chytridiomycota, Mucoromycota, Entomophthoromycota, Ascomycota, Basidiomycota – budowa, rozmnażanie, biologia.
Metody zbioru i konserwacji roślin. Zielnik.

B. Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych

Treści merytoryczne
Beźądrowe i jednokomórkowe glony (<i>Cyanophyta, Pyrrophyta</i>)
Glony – jednokomórkowe i wielokomórkowe (<i>Chrysophyta, Bacillariophyta, Euglenophyta, Phaeophyta</i>)
Glony – jednokomórkowe i wielokomórkowe (<i>Chlorophyta, Charophyta, Rhodophyta</i>)
Glewiki, wątrobowce (<i>Anthocerotophyta, Bryophyta – Marchantiopsida</i>)
Torfowce, prątniki, płonniki (<i>Bryophyta – Sphagnopsida, Bryidae, Polytrichidae</i>)
Psyloty i widłakowe (<i>Psilotophyta, Lycopodiophyta</i>)
Skrzypowe i paprociowe (<i>Equisetophyta, Polypodiophyta</i>)
Nagonasienne i gniotowe (<i>Pinophyta, Gnetophyta</i>)
Rośliny okrytonasienne. Dwuliścienne – jaskrowate, goździkowate, rdestowate, wierzbowate, kapustowate
Rośliny okrytonasienne. Dwuliścienne – wilczomleczowate, różowate, wiesiołkowate, motylkowate, baldaszkowate
Rośliny okrytonasienne. Dwuliścienne – wrzosowate, pierwiosnkowate, szorstkolistne, psiankowate, trędownikowate
Rośliny okrytonasienne. Dwuliścienne – goryczkowate, marzanowate, wargowe, przewiertniowate, astrowate
Rośliny okrytonasienne. Jednoliścienne – rdestnicowate, liliowate, kosaćcowate, storczykowate
Rośliny okrytonasienne. Jednoliścienne – turzycowate, wiechlinowate
Grzybopodobne i grzyby – lęgniowce, skoczkwowce, pleśniakowce, owadomorkowce, workowce, podstawczaki

C. Problematyka zajęć terenowych

Treści merytoryczne
Różnorodność roślin – cechy taksonomiczne typowe dla poszczególnych grup. Rozpoznawanie roślin w ich naturalnych siedliskach
Zbiór i oznaczanie roślin

3.4 Metody dydaktyczne

Wykłady: wykład z prezentacją multimedialną

Ćwiczenia laboratoryjne: praca w grupach z wykorzystaniem okazów/ preparatów z różnych grup taksonomicznych

Ćwiczenia terenowe: praca w grupach, prace terenowe.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	egzamin pisemny	w
EK_02	kolokwium, egzamin pisemny	w, ćw. lab.
EK_03	egzamin pisemny, obserwacja w trakcie zajęć	w, ćw. terenowe
EK_04	kolokwium, egzamin pisemny, obserwacja w trakcie zajęć	w, ćw. lab., ćw. terenowe
EK_05 – EK_06	obserwacja w trakcie zajęć i podczas zaliczenia zielnika	ćw. terenowe

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów uczenia się. O ocenie pozytywnej z kolokwiów i egzaminu decyduje liczba uzyskanych punktów (>50% maksymalnej liczby punktów): dst 51–60% dst plus 61–70%, db 71–80%, db plus 81–90%, bdb 91–100%

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	70
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta	100

(przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	
SUMA GODZIN	175
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	7

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: Szweykowska A., Szweykowski J.: Botanika, t. Systematyka, PWN, Warszawa, 2007
Literatura uzupełniająca: Mowszowicz J.: Zarys systematyki roślin, PWN, Warszawa, 1974. Strasburger E.: Botanika, PWRiL, Warszawa, 1972 Podbielkowski Z., Rejment-Grochowska J., Skirgiełło A.: Rośliny zarodnikowe, PWN, Warszawa, 1961

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej